

پژوهشی

بررسی تغییرات ماهانه تنوع و تراکم پرندگان آبزی و کنار آبزی به منظور

مدیریت تالابهای بین المللی سلکه و سیاه کشیم (کلاس اسپند)

* دکتر بهروز بهروزی راد

** علیرضا ریاحی بختیاری

*** ابوالقاسم خالقی زاده رستمی

کلمات کلیدی:

سلکه، اسپند، پرندگان آبزی و کنار آبزی، شاخصهای تنوع زیستی.

چکیده:

این تحقیق از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ماه ۱۳۷۹ در تالاب های بین المللی سلکه و سیاه کشیم (کلاس اسپند) که بخشی از تالاب انزلی هستند، انجام شد. مساحت منطقه مورد بررسی در تالاب سلکه ۷۸ و در تالاب اسپند ۴۵ هکتار بود.

در تالاب سلکه ۵۷ گونه و در تالاب اسپند ۳۹ گونه پرندگان شناسایی شدند. در تالاب سلکه به طور متوسط ماهانه ۵۰۲۱ و در تالاب اسپند ۲۶۹۵ پرندگان آبزی و کنار آبزی شمارش شد. تراکم متوسط پرندگان در سلکه ۶۴ گونه و در اسپند ۶۰ گونه در هکتار بود. در طول بررسی در هر دو منطقه خوتکا *Anas crecca* غالباً بود. جمعیت عمده منطقه سلکه را مهاجران آبزی و کنار آبزی پاییزه، بهاره و زمستانه و منطقه اسپند را مهاجران زمستانه تشکیل می دادند.

تالاب بین المللی سلکه از نظر تعداد گونه، تعداد پرندگان، غذای گونه ای منهینیک، تنوع گونه ای سیمپسون و شانون - وینر و یکنواختی سیمپسون و شانون - وینر دارای مقادیر بیشتری بود. زیستگاه اسپند تنها از نظر غنای مارگالف و شاخص غالیت سیمپسون دارای میزان عددی بیشتر بود که این امر اهمیت بیشتر زیستگاه سلکه را نسبت به اهمیت تالاب اسپند برای حفاظت پرندگان آبزی و کنار آبزی نشان می دهد.

* عضو هیأت علمی گروه محیط زیست دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس.

* عضو هیأت علمی گروه محیط زیست دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس.

** کارشناس ارشد محیط زیست دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس.

دو تالاب در حفاظت پرندگان و کاربری آن در مدیریت آنها بوده است.

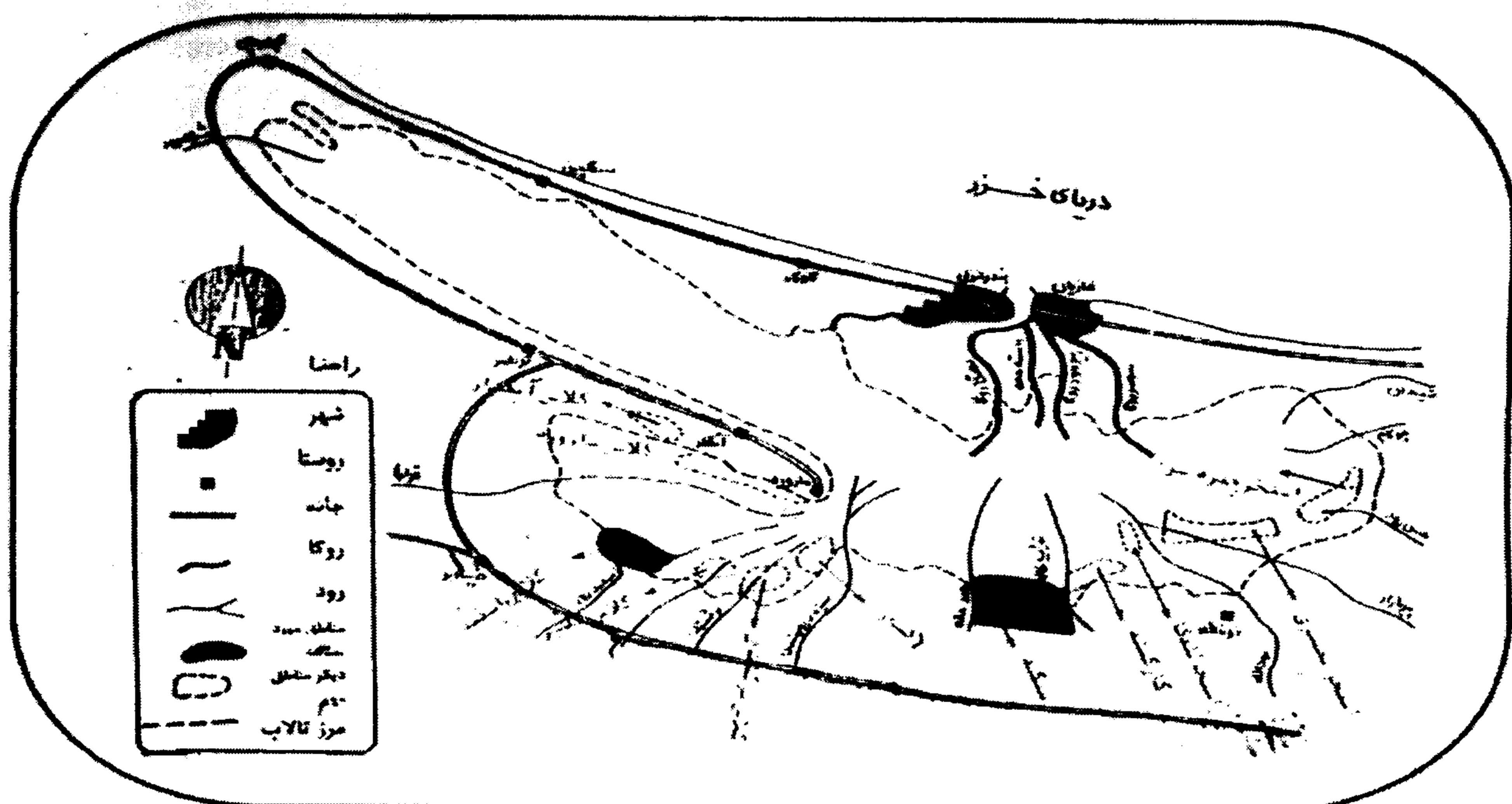
در زمینه تحقیق حاضر، مطالعاتی توسط Goutner, and Kanzantidis, 1989 ; Fox and Bell, 1994; Elmberg et al, 1994; Torres, 1995; Colwell and Dodd, 1995 مشکانی، مهرجو، ۱۳۷۱؛ مشکانی، ۱۳۷۵ و قنوعی رستگار، ۱۳۷۶ انجام پذیرفته است.

مواد و روشها منطقه مورد مطالعه

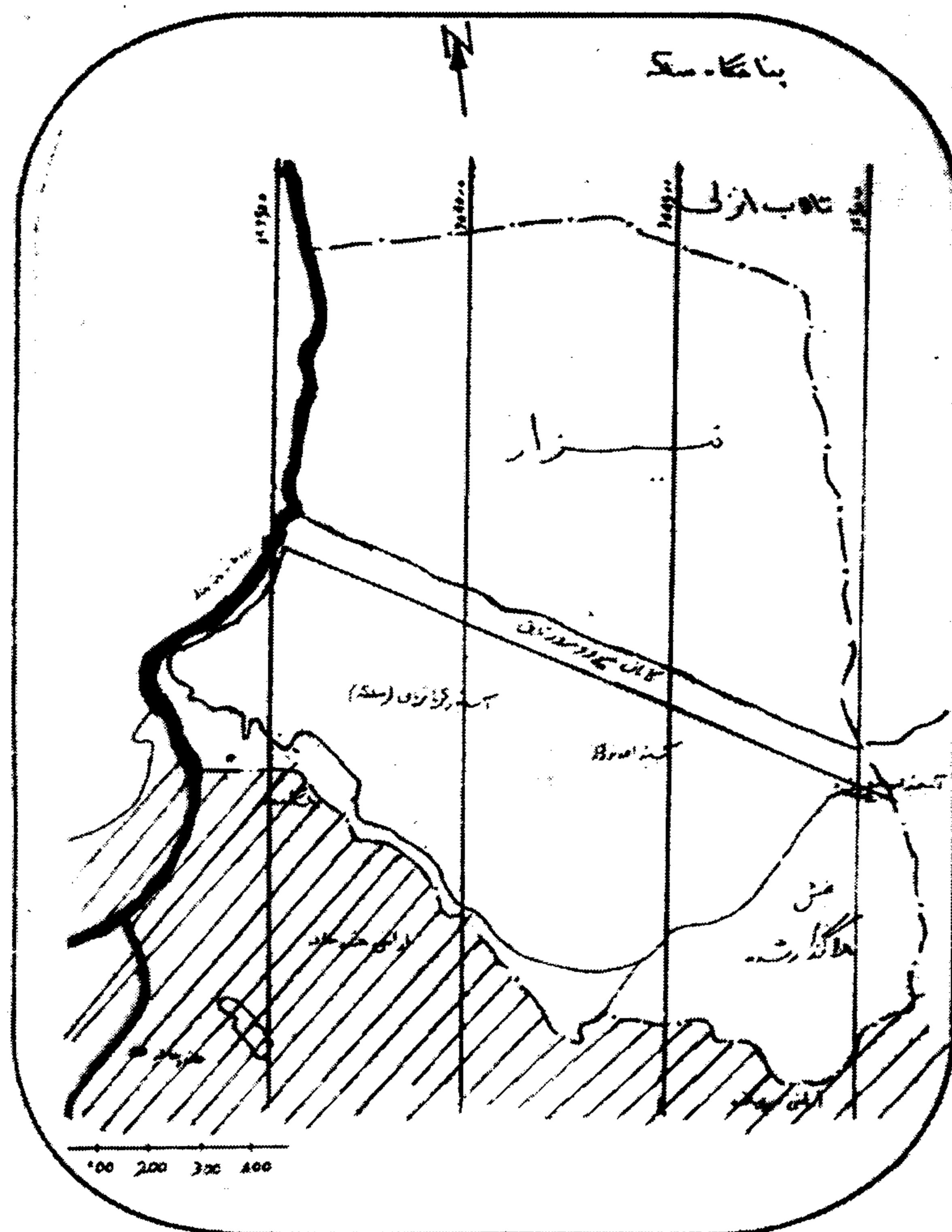
پناهگاه حیات وحش سلکه بر اساس مصوبه شماره ۱۵ مورخه ۱۳۴۹/۱۰/۱۷ با مساحت ۳۶۰ هکتار، به عنوان پناهگاه حیات وحش تعیین شد (دفتر حقوقی و امور مجلس سازمان حفاظت محیط زیست ۱۳۷۶). تالاب سلکه در بخش مرکزی تالاب انزلی قرار دارد، نقشه شماره یک تالاب انزلی را نشان می‌دهد که شامل آب بندانهای سلکه - احمد نوردی و اسماعیل منفرد است.

سرآغاز
بحث تنوع زیستی از موضوعات بسیار مهم فعلی دنیا در زمینه حفاظت از حیات وحش است که نقطه عطف آن تشکیل کنوانسیون تنوع زیستی در کنفرانس سران زمین در سال ۱۹۹۲ میلادی می‌باشد. پرندگان آبزی مهمترین موجوداتی هستند که دارای ارزش‌های زیبایی شناختی، تفرجی، اقتصادی - اجتماعی و بسیاری دیگر هستند. هر نوع پرندگان گروهی از پرندگان به شرایط خاصی از زیستگاه خود وابسته است. پرندگان آبزی با شرایطی از قبیل عمق آب، دما، پوشش گیاهی، امنیت، وجود مواد غذایی و ... به تالابها وابستگی اکولوژیک دارند (Elmberg et al, 1994). به همین سبب بررسی و مقایسه تراکم و تنوع پرندگان در چند سال پیاپی در یک زیستگاه می‌تواند به خوبی نمایانگر مطلوب بودن یا نامطلوب بودن کیفیت زیستگاه و سایر شرایط زیستی لازم برای هر گونه باشد (Torres, 1995).

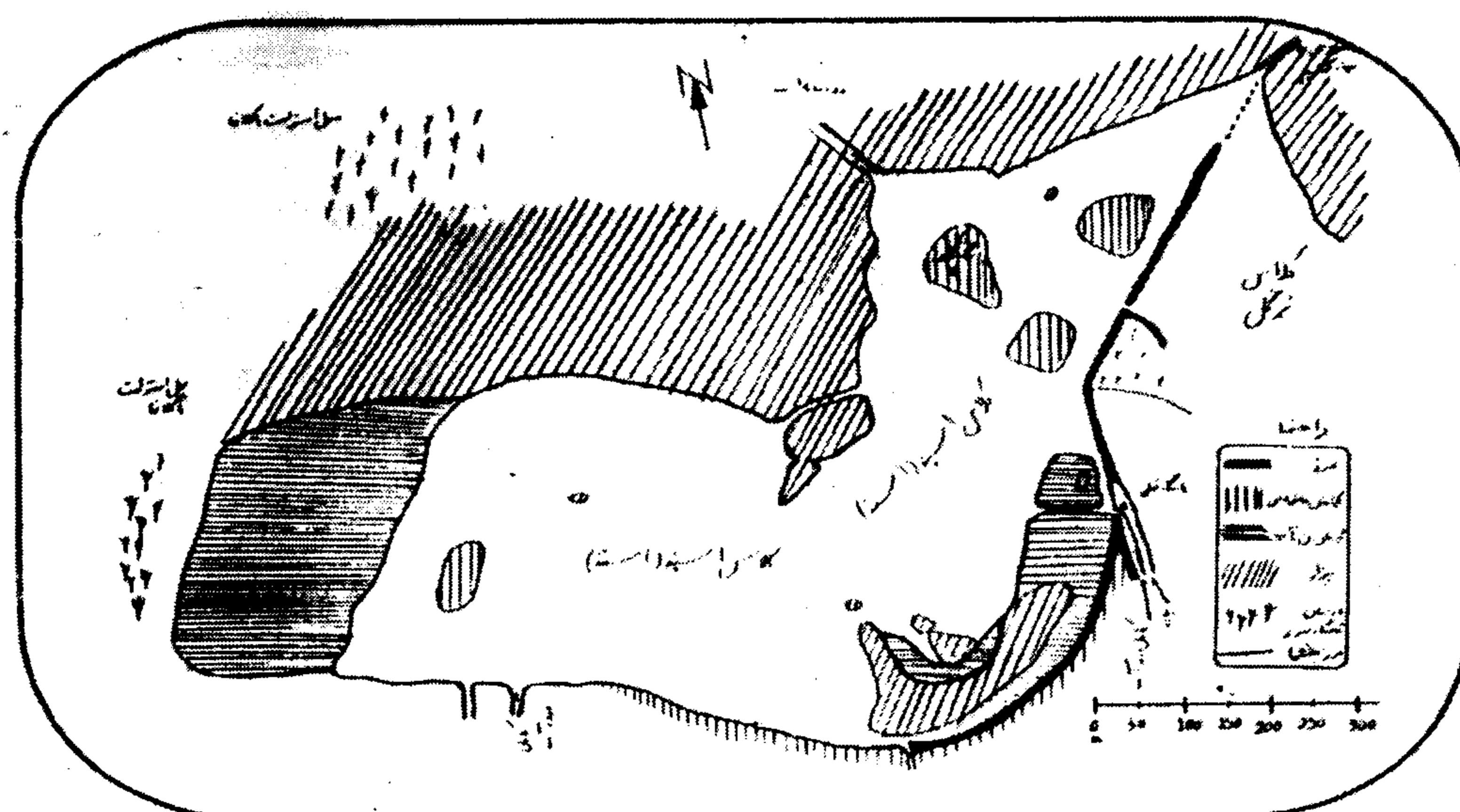
هدف از بررسی تنوع و تغییرات ماهانه جمعیت پرندگان آبزی سلکه و کلاس اسپند نیز پی بردن به اهمیت و کیفیت این

نقشه شماره (۱): تالاب انزلی و موقعیت مناطق مورد مطالعه

نقشه شماره (۲): موقعیت جغرافیایی و مشخصات تالاب سلکه

نقشه شماره (۳): موقعیت جغرافیایی و مشخصات تالاب اسپند

یکنواختی گونه‌ای سیمپسون و شانون-وینر و غالبیت سیمپسون) در مورد پرندگان آبزی و کنار آبزی به صورت ماهانه تعیین گردید (بیضاپور، ۱۳۷۶ و Fox, and Bell, 1994).

تجزیه و تحلیل آمارها با استفاده از برنامه رایانه‌ای و فرمول‌های زیر صورت گرفت:

دانمه تغییرات	عنوان رابطه	چگونگی محاسبه	
		غنای گونه‌ای مارگالف	$Rmf = \frac{S-1}{Ln(N)}$
		غنای گونه‌ای منهینیک	$Rmn = \frac{S}{\sqrt{N}}$
$1 = \frac{1}{S}$	$D = 1 - \sum_{i=1}^S \left[\frac{ni(ni-1)}{N(N-1)} \right]$	تنوع گونه‌ای سیمپسون	
$Log_2(S)$	$H' = -\sum_{i=1}^S [PiLnPi]$	تنوع گونه‌ای شانون - وینر	
•- بین ۱	$V' = \frac{D}{Dmax}$	یکنواختی سیمپسون	
•- بین ۱	$J' = \frac{H'}{\max}$	یکنواختی شانون - وینر	
•- بین ۱	$\lambda = \sum_{i=1}^S Pi^2$	شاخص غالبیت سیمپسون	

در این روابط S تعداد گونه، N جمعیت کل، ni تعداد گونه i ، Pi فراوانی نسبی گونه i ، Rmf شاخص غنای گونه‌ای مارگالف، Rmn شاخص غنای گونه‌ای منهینیک، D شاخص تنوع گونه‌ای سیمپسون، H' شاخص تنوع گونه‌ای شانون - وینر، $Dmax$ حداقل میزان شاخص تنوع گونه‌ای سیمپسون، H'_{max} حداقل میزان شاخص تنوع گونه‌ای شانون - وینر، V' یکنواختی سیمپسون، J' یکنواختی شانون - وینر و λ میزان شاخص غالبیت سیمپسون و L لگاریتم پایه نپرین است.

یافته‌ها

در بررسی‌های قبلی در تالاب سلکه و اسپند حدود ۱۰۰ گونه پرنده شناسایی شده بود (بهروزی راد، ۱۳۶۹). در این بررسی در تالاب سلکه ۳۸ گونه پرنده آبزی، ۱۹ گونه پرنده کنار آبزی (در مجموعه ۵۷ گونه) و در تالاب اسپند ۷۷ گونه پرنده آبزی، ۱۲ گونه پرنده کنار آبزی (در مجموع ۳۹ گونه)

منطقه مورد مطالعه در تالاب سلکه حدوداً (نقشه شماره ۲) در عرض شمالی ۲۷ درجه و ۲۰ دقیقه و طول شرقی ۴۹ درجه و ۲۵ دقیقه قرار گرفته است. ارتفاع این منطقه از سطح آبهای آزاد بین ۲۰-۲۴ متر در نوسان است. این منطقه در ۲ کیلومتری روستای هندخاله و در ۱۹ کیلومتری شمال شهر رشت واقع شده و مساحت آن ۷۸ هکتار می‌باشد. کلاس اسپند^(۱) بخشی از منطقه حفاظت شده سیاه کشیم است که در جنوب غربی تالاب ارزلی قرار دارد. (نقشه شماره ۳). تالاب اسپند از شمال با نیزار، از غرب با زمینهای حاشیه‌ای تالاب و از جنوب به شالیزارها محدود می‌گردد. این منطقه در ۳ کیلومتری روستای اسپند و در ۳۰ کیلومتری شمال غربی شهر رشت واقع و مساحت منطقه مورد مطالعه در کلاس اسپند ۴۵ هکتار می‌باشد. این دو منطقه در جنوب تالاب ارزلی قرار دارند و فاصله آنها از یکدیگر ۱۰ کیلومتر است.

روش بررسی

در این تحقیق پرندگان تالاب زی، شامل پرندگان آبزی و کنار آبزی مورد بررسی قرار گرفتند. روش انجام این بررسی در دو بخش آزمایشگاهی و میدانی بود. سرشماری پرندگان با روش BERKUT Total Count و با دوربین دوچشمی ۵۰×۵۰ Wetlands International سازمان بین‌المللی انجام شد. سازمان بین‌المللی این روش را برای شمارش پرندگان در مناطق تالابی توصیه می‌کند و در حال حاضر در سراسر دنیا برای شمارش پرندگان در تالابها استفاده می‌شود (Torres, 1995).

سرشماریها در هر دو منطقه سلکه و اسپند، از ابتدای مهرماه ۱۳۷۸ تا انتهای فروردین ۱۳۷۹، هر دو هفته یکبار انجام گردید. در هر نوبت، سرشماری حداقل دو بار در روز (صبح و عصر) و در برخی موارد در زمان ظهر نیز شمارش از پرندگان هر دو تالاب به عمل آمد. از آمار این سرشماریها، میانگین ماهانه تعداد گونه‌ها و جمعیت، تراکم و درصد فراوانی گونه‌ها، و سپس میزان شاخصهای تنوع زیستی طبق روابط موجود (غنای گونه‌ای مارگالف و منهینیک، تنوع گونه‌ای سیمپسون و شانون - وینر،

جدولهای شماره ۳ و ۴ غنای گونه‌ای را به صورت ماهانه نشان می‌دهند. از نظر شاخص مارگالف، تالاب سلکه در آذرماه ۱۳۷۸ و فروردین ماه ۱۳۷۹ (با ۴/۸) و تالاب اسپند در بهمن ماه ۱۳۷۸ (با ۵/۸) بیشترین غنای گونه‌ای را داشته‌اند و از نظر شاخص منهینیک تالاب سلکه در اسفند ماه ۱۳۷۸ و فروردین ماه ۱۳۷۹ (با ۳/۰) و تالاب اسپند در فروردین ماه ۱۳۷۸ (با ۴/۰) بیشترین غنای گونه‌ای را دارا بودند. (نمودارهای شماره ۶ و ۷ مطالعات نشان داد که در هر دو منطقه گونه‌های خوتکا و چنگر معمولی بیشترین درصد فراوانی را داشتند. فراوانی گونه خوتکا در سلکه ۴۴ درصد و در اسپند ۷۸ درصد و فراوانی گونه چنگر معمولی در سلکه ۱۴ درصد و در اسپند ۱۱ درصد بود. (نمودارهای ۸ و ۹)

جدولهای شماره ۳ و ۴ تنوع گونه‌ای را به صورت ماهانه نشان می‌دهند. از نظر شاخص سیمپسون تالاب سلکه در اسفند ماه (با ۰/۸۱) و تالاب اسپند در مهر ماه ۱۳۷۸ و فروردین ۱۳۷۹ (با ۱/۰) بیشترین تنوع گونه‌ای را دارا بوده و از نظر تنوع گونه‌ای شانون - وینر هم تالاب سلکه در اسفند ماه ۱۳۷۸ (با ۲/۲۱) و تالاب اسپند در فروردین ماه ۷۹ (با ۲/۷۷) بیشترین تنوع گونه‌ای را داشتند.

همچنین جدولهای ۳ و ۴ یکنواختی گونه‌ای را به صورت ماهانه نشان می‌دهند. از نظر شاخص سیمپسون تالاب سلکه در اسفند ماه (با ۰/۸۰) و تالاب اسپند در مهر ماه ۱۳۷۸ و فروردین ۱۳۷۹ (با ۱/۰) بیشترین یکنواختی گونه‌ای و از نظر شاخص شانون - وینر تالاب سلکه در اسفند ماه ۱۳۷۸ (با ۰/۵۴) و تالاب اسپند در مهر ماه ۱۳۷۸ و فروردین ماه ۱۳۷۹ (با ۰/۶۹) بیشترین تنوع گونه‌ای را داشتند.

جدولهای شماره ۳ و ۴ علاوه بر ارائه یکنواختی گونه‌ای شاخص، غالبیت را نیز نشان می‌دهند که از نظر شاخص غالبیت سیمپسون، تالاب سلکه در بهمن ماه (با ۰/۳۸) و تالاب اسپند در بهمن ماه (با ۰/۶۴) بیشترین یکنواختی گونه‌ای را داشتند.

شناسایی شدند (جدول شماره ۱). همچنین روند تغییرات تعداد گونه (جدول شماره ۲) نشان می‌دهد که در طول تحقیق در هر دو منطقه تعداد گونه پرنده کنار آبزی زیادتر و تعداد کل گونه‌های پرنده‌گان آبزی و کنار آبزی نیز در تالاب سلکه نسبت به تالاب اسپند بیشتر بود.

روند تغییرات ماهانه تعداد پرنده‌گان آبزی و کنار آبزی نشان می‌دهد که به جز تعداد پرنده‌گان آبزی در تالاب اسپند در اسفند ماه، همیشه تعداد پرنده‌گان آبزی و همچنین پرنده‌گان کنار آبزی در تالاب سلکه بیشتر از اسپند بود. به علاوه در هر دو منطقه تعداد پرنده‌گان کنار آبزی بخش بسیار کوچکی از تعداد کل پرنده‌گان در تالاب را دربرمی‌گیرد.

بیشترین تعداد پرنده‌گان آبزی در سلکه در آذر ماه (۸۳۹۸ پرنده) و در تالاب اسپند در دی ماه (۴۷۰۰ پرنده) و کمترین تعداد پرنده‌گان آبزی در سلکه در اسفند ماه (۱۶۳۴ پرنده) و در اسپند در مهر ماه (۱۰۸ پرنده) شمارش گردید. همچنین در ماههای آبان و اسفند دو بار کاهش شدید در تعداد پرنده‌گان آبزی و کنار آبزی در تالاب سلکه مشاهده شد که این کاهش در تالاب اسپند وجود نداشت و در عوض سیر شدید افزایش تعداد پرنده‌گان آبزی و کنار آبزی از مهر ماه تا آذر ماه در آن دیده می‌شود (نمودارهای شماره ۱، ۲ و ۳).

روند تغییرات ماهانه جمعیت گونه‌های پرنده‌گان آبزی و کنار آبزی در دو تالاب سلکه و اسپند (جدول شماره ۱) نشان می‌دهد که معمولاً جمعیت تمام گونه‌ها (به جز باکلان بزرگ، قوی گنگ و خروس کولی) در سلکه بیشتر از اسپند می‌باشد.

جدول شماره (۱) نشان می‌دهد که در تالاب سلکه در مهرماه گونه خوتکای سفید، *Anas querquedula* و در آبان ماه گونه چنگر معمولی *Fulica atra* و در بقیه ماهها نیز گونه خوتکا *Anas crecca* و همچنین اسپند در تمام ماهها دو گونه خوتکا گونه‌های غالب بودند. نمودارهای شماره ۴ و ۵ زمان حضور بیشترین جمعیت ماهانه گونه‌های غالب در دو تالاب را نشان می‌دهند.

جدول شماره (۱): میانگین ماهانه پوندگان آبزی و کنارآبزی در تالابهای سلکه و اسپند

۱۳۷۸ تا ۱۳۷۹ فروردین ماه میلادی

ادامه جدول شماره (۱): میانگین ماهانه پرندگان آبزی و کنار آبزی در تالابهای سلکه و اسپند

از مهرماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

منطقه	ماه	اسپند												سلکه												گونه		
		میانگین شش ماهه	میانگین زمستان	میانگین زمستان	میانگین زمستان	فرواردین	آستانه	جنوون	آذار	آفری	آبان	آذر	دی	میانگین شش ماهه	میانگین زمستان	میانگین زمستان	میانگین زمستان	فرواردین	آستانه	جنوون	آذار	آفری	آبان	آذر	دی			
اردک سرسیاه														۱	۱		*			۱								
اردکهای شناخته نشده	۱۳	۴۷۸						۱۱۲		۸۲				۱۶۴														
بلوه آبی		۱	۱	۱				۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱				
بلوه کوچک								۱		*	*	۱		۱					*	*	۱	۱						
چنگر نوک سرخ		۵	۳						*	*	۱	۲	۱	۳				*	۱		۵	۳						
طاووسک		۱۸		۵	۲			*	*	۲	۵	۹	۷	۱۰	۸	۷	۷	۷	۷	۵	۱۸							
چنگر معمولی		۸۶۷	۱۱۲	۲۹	۲۶۲	۲۶۶	۲۰۴	۶۲	۵۴۴	۷۸۷	۳۱۹	۷۲۰	۱۰۲	۱۱۷۸	۲۰	۱۸	*	۲۸۸	۱۲۱	۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲	۱۱۲				
بلوه های شناخته نشده		۱	۱	۱	۱	۱		۱		۱	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۲	۲	۲	۱							
کاکایی بزرگ								۲	۱	۱		۴	۴	۳		۱	۸	۴	۱۰									
کاکایی کوچک											۳۴	۶۸		۱۲۶	۲۰۳			*										
کاکایی سرسیاه											۴	۸		۸۰	۱			۲۲	*									
کاکایی نقره ای											۱	۱	۱	۳	۱					۲								
کاکایی صورتی											۱	۱								۱								
کاکایی پشت سیاه کوچک											۱	۱							۱									
کاکایی پشت سیاه بزرگ											۱	۱								۱								
کاکاییها شناخته نشده											۲	۳	۵	۱				۱۵		۲	۱							
پرستوی دریابی بال سفید																		*										
پرستوی دریابی گونه سفید											۱	۱								۱								
پرستوی دریابی خزر											۱	۱								۱								
پرستوهای دریابی شناخته نشده											۱	۱								۳								
کاکایی و پرستوی دریابی شناخته نشده											۳	۶									۱۸							
بوتیمار بزرگ											۱	۱	۱	*				۱	۱									
بوتیمار کوچک								*	۱		۱	۱							۱	*								
حوالیل شب											۱	۲	۱	۲	۱	۱	۱	۱	۳	۱	۱							
حوالیل زرد											۱	۲			۲					۲								

ادامه جدول شماره (۱): میانگین ماهانه پوندگان آبزی و کنارآبزی در قابلهای سلکه و اسپند

۱۳۷۸ تا ۱۳۷۹ فروردین از مهرماه

* حضور گونه در ماه موردنظر، ولی غیر از زمان های سرشماری بوده است.

جدول شماره (۲): میانگین ماهانه تعداد پوندگان آبزی و کنار آبزی در تالابهای سلکه و اسپند

(پاکستان ۷۸ و فروردین ۷۹)

جدول شماره (۳): شاخصهای ماهانه تنوع زیستی پوندگان آبزی و کنار آبزی در قالاب سلکه

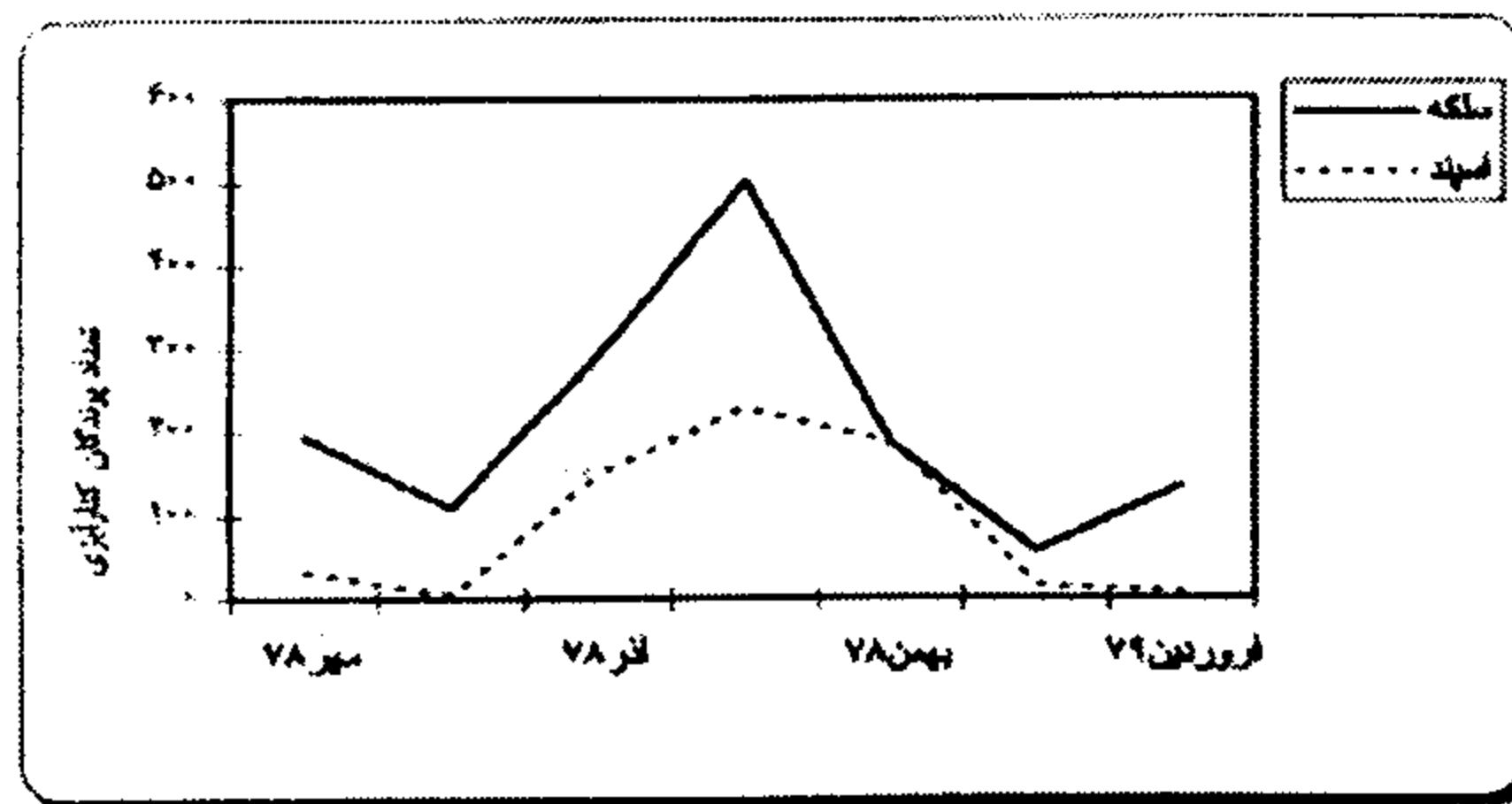
از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

ماه	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	فروردین
غنای مارگالف	۳/۸۵	۴/۰۵	۴/۸	۴/۳۶	۴/۲۷	۴/۶۲	۴/۸۵
غنای منهینیک	۲/۱۳	۲/۳۶	۲/۱۸	۲/۱۲	۲/۱۷	۳/۰۱	۲/۹۷
تنوع گونه ای سیمپسون	۰/۶۶	۰/۷۷	۰/۷۶	۰/۷۲	۰/۶۲	۰/۸۱	۰/۷۹
تنوع گونه ای شانون - وینر	۱/۶۷	۱/۷۹	۲/۰۲	۱/۹۷	۱/۷	۲/۲۱	۲/۲
یکنواختی گونه ای سیمپسون	۰/۷	۰/۸۲	۰/۷۹	۰/۷۶	۰/۶۵	۰/۸۶	۰/۸۳
یکنواختی گونه ای شانون - وینر	۰/۴۱	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۴۵	۰/۳۹	۰/۱۹	۰/۲۱
شاخص غالبیت سیمپسون	۰/۳۴	۰/۲۳	۰/۲۴	۰/۲۸	۰/۳۸	۰/۱۹	۰/۲۱

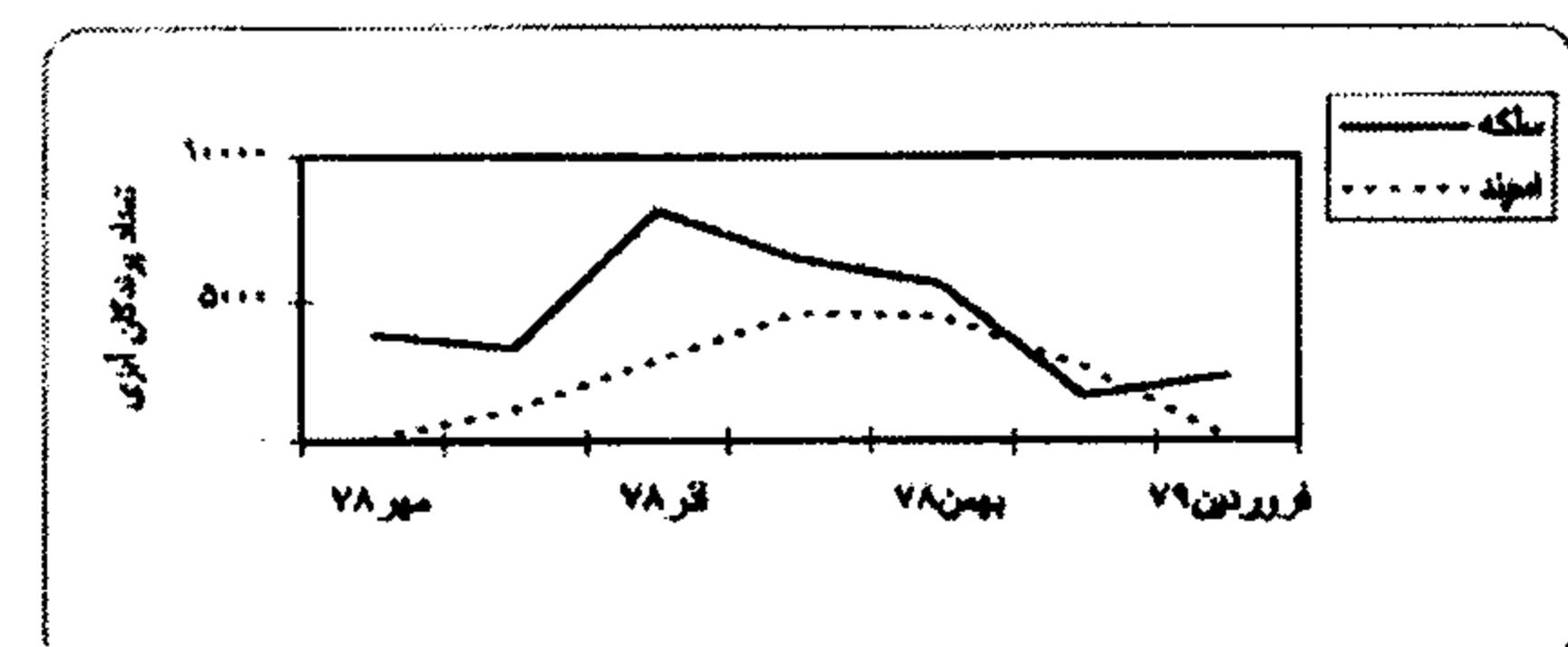
جدول شماره (۴): شاخصهای ماهانه تنوع پوندگان آبزی و کنار آبزی در قالاب اسپند

از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

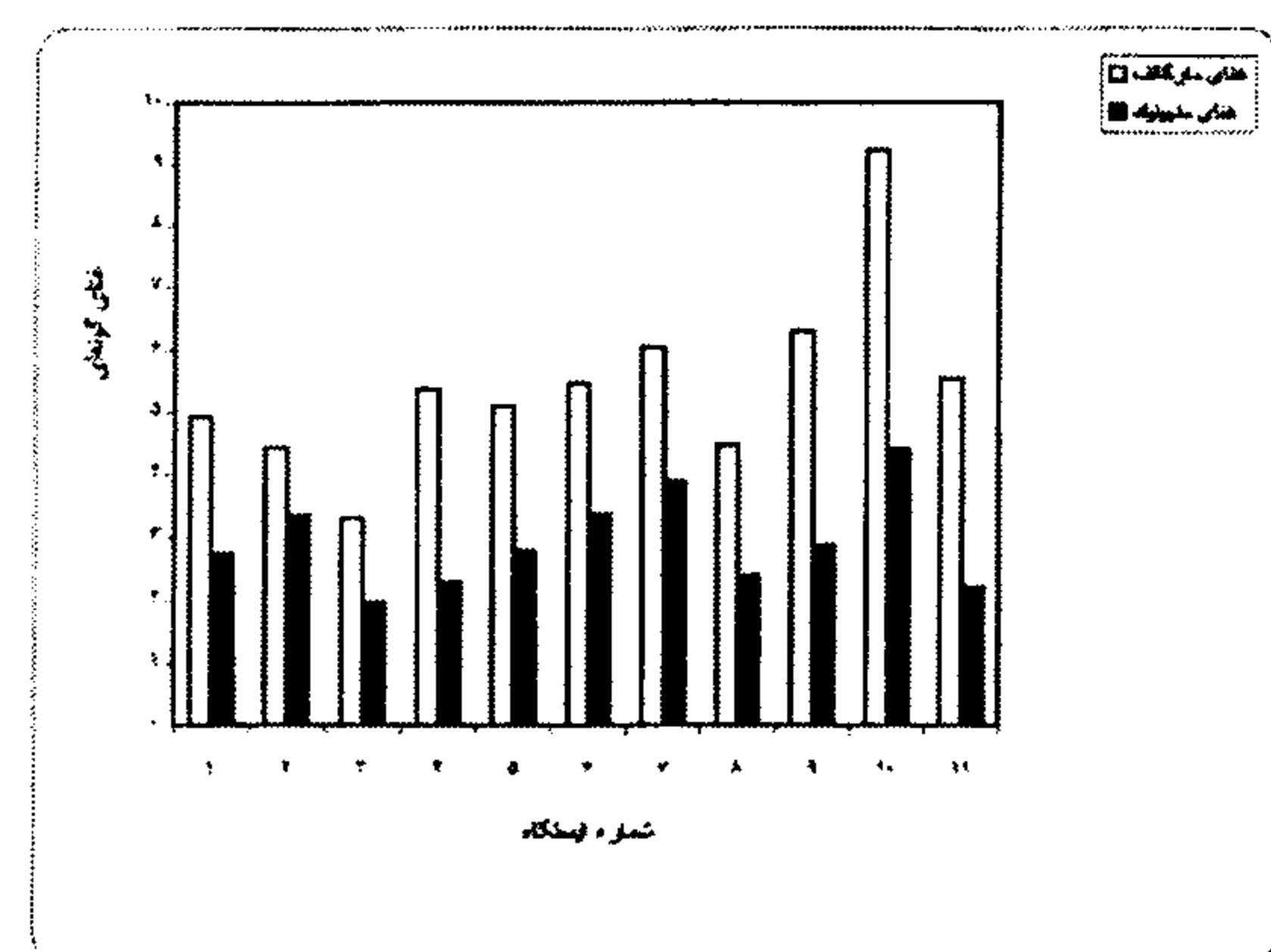
ماه	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	فروردین
غنای مارگالف	۳/۹۱	۴/۹۲	۵/۶۵	۵/۶۵	۵/۸۸	۵/۶۵	۵/۴۲
غنای منهینیک	۳/۱۶	۲/۴۰	۱/۹۲	۱/۵۹	۱/۶۸	۲	۴
تنوع گونه ای سیمپسون	۱	۰/۸۷	۰/۶۵	۰/۴۹	۰/۳۶	۰/۴۶	۱
تنوع گونه ای شانون - وینر	۲/۳	۲/۰۶	۱/۶	۱/۲۸	۱/۰۱	۱/۲۵	۲/۷۷
یکنواختی گونه ای سیمپسون	۱	۰/۹۵	۰/۶۹	۰/۵۲	۰/۳۸	۰/۴۹	۱
یکنواختی گونه ای شانون - وینر	۰/۶۹	۰/۵۴	۰/۳۹	۰/۳۱	۰/۲۴	۰/۳۱	۰/۶۹
شاخص غالبیت سیمپسون	۰	۰/۱۲	۰/۲۵	۰/۵۱	۰/۶۴	۰/۵۴	۰

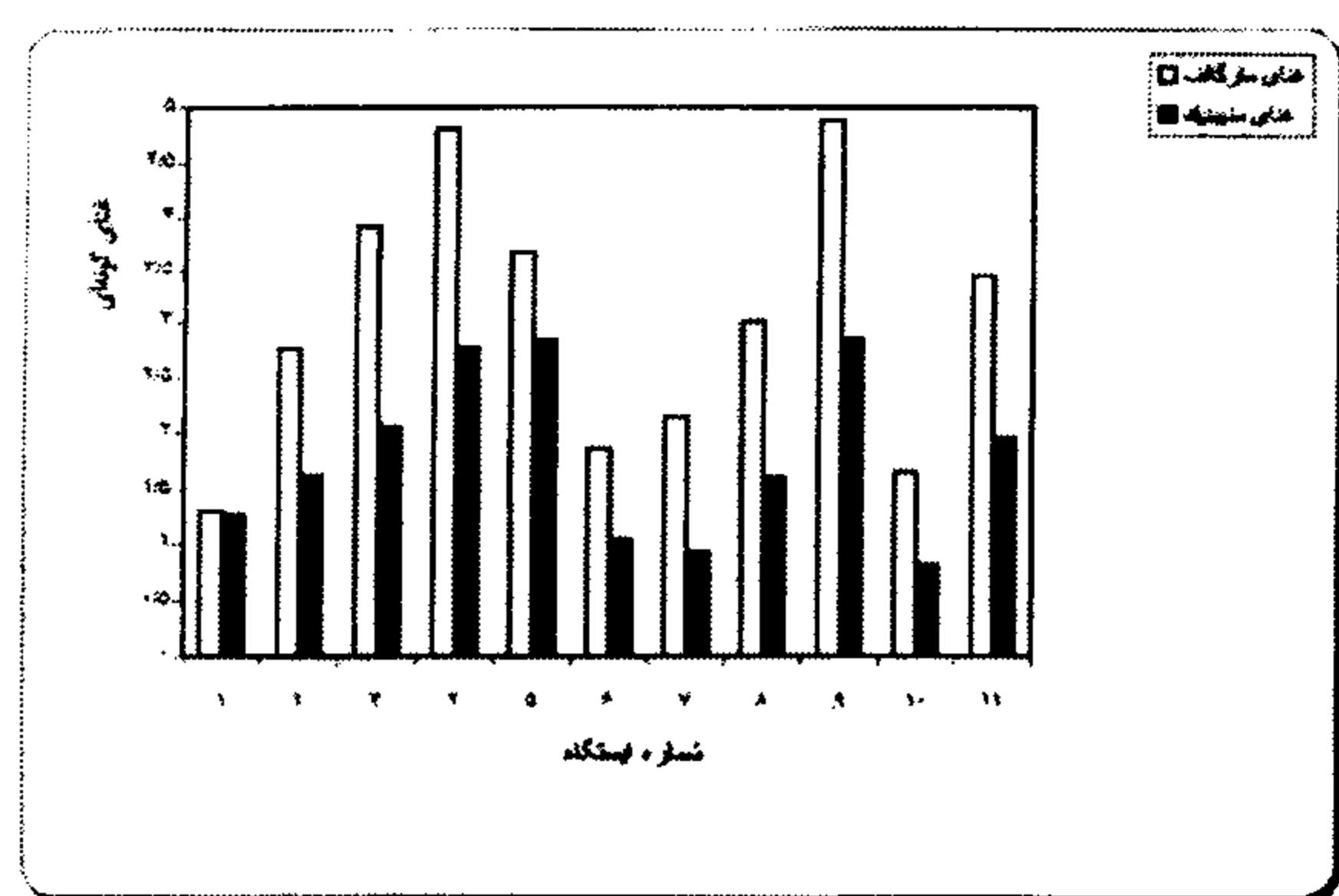
نمودار شماره (۲): تغییرات ماهانه تعداد پوندگان کنار آبزی در
قالابهای سلکه و اسپند
از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

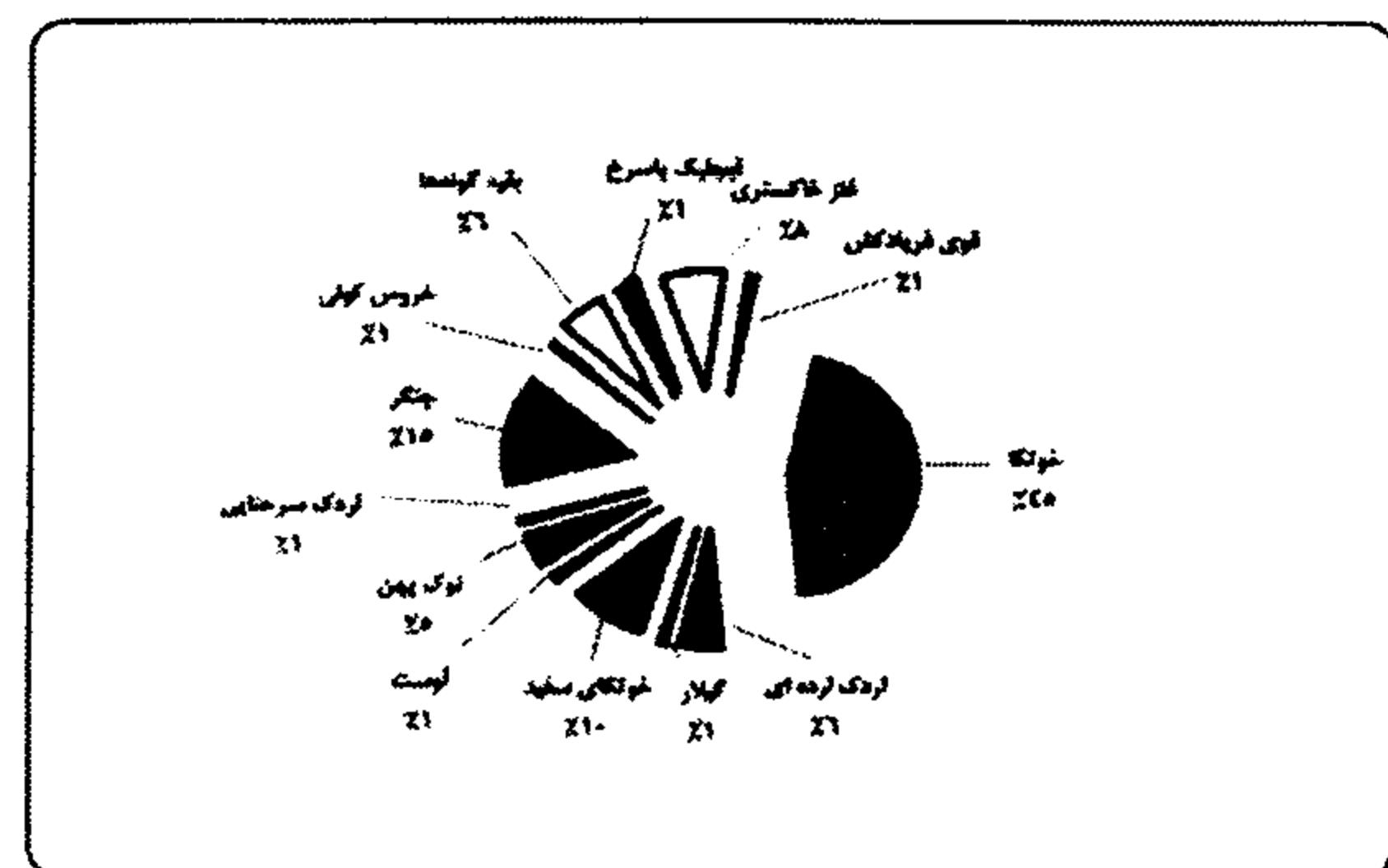
نمودار شماره (۱): تغییرات ماهانه تعداد پوندگان آبزی در
قالابهای سلکه و اسپند
از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

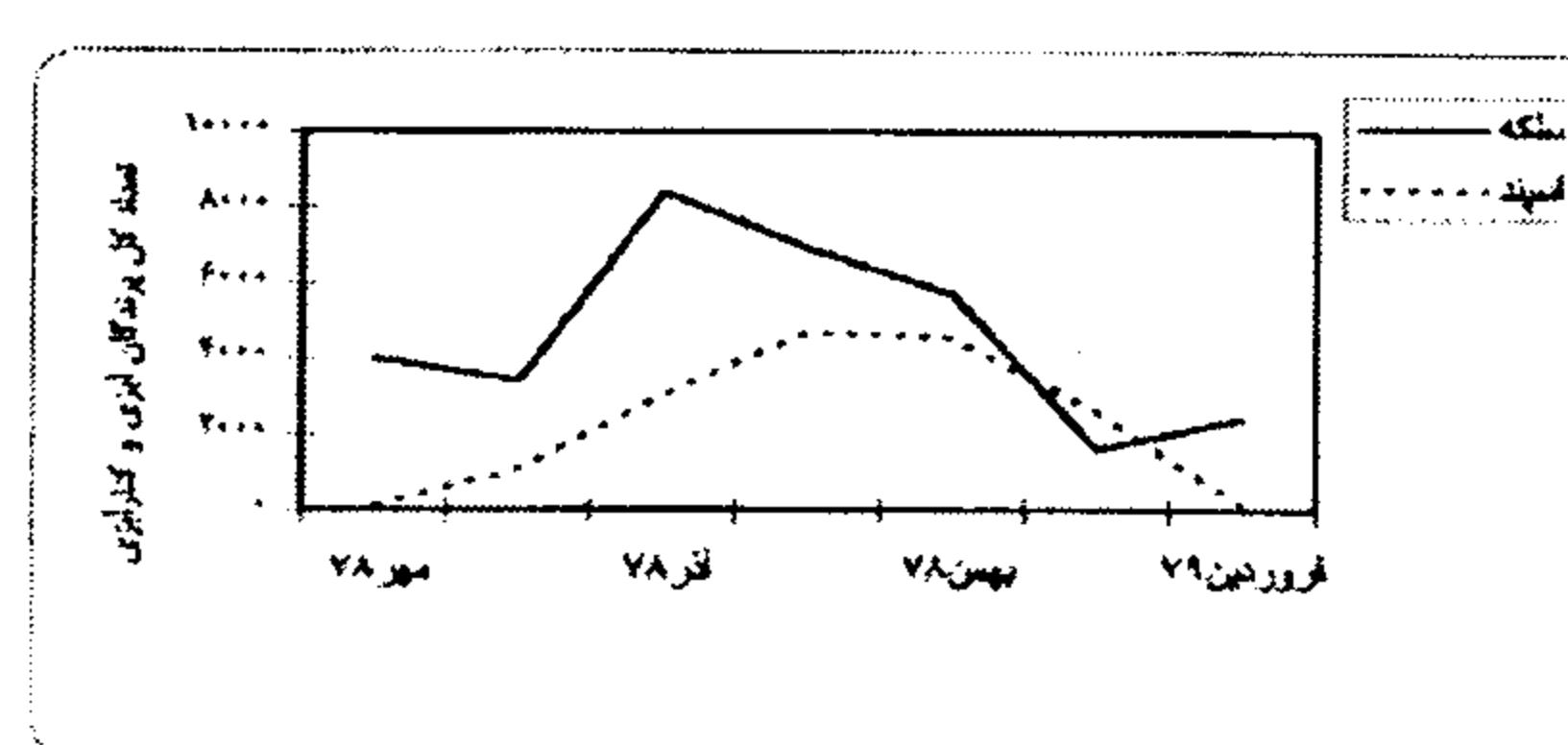
نمودار شماره (۶): میانگین غنای گونه‌ای مارکالف و منهینیک در تالاب سلکه از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

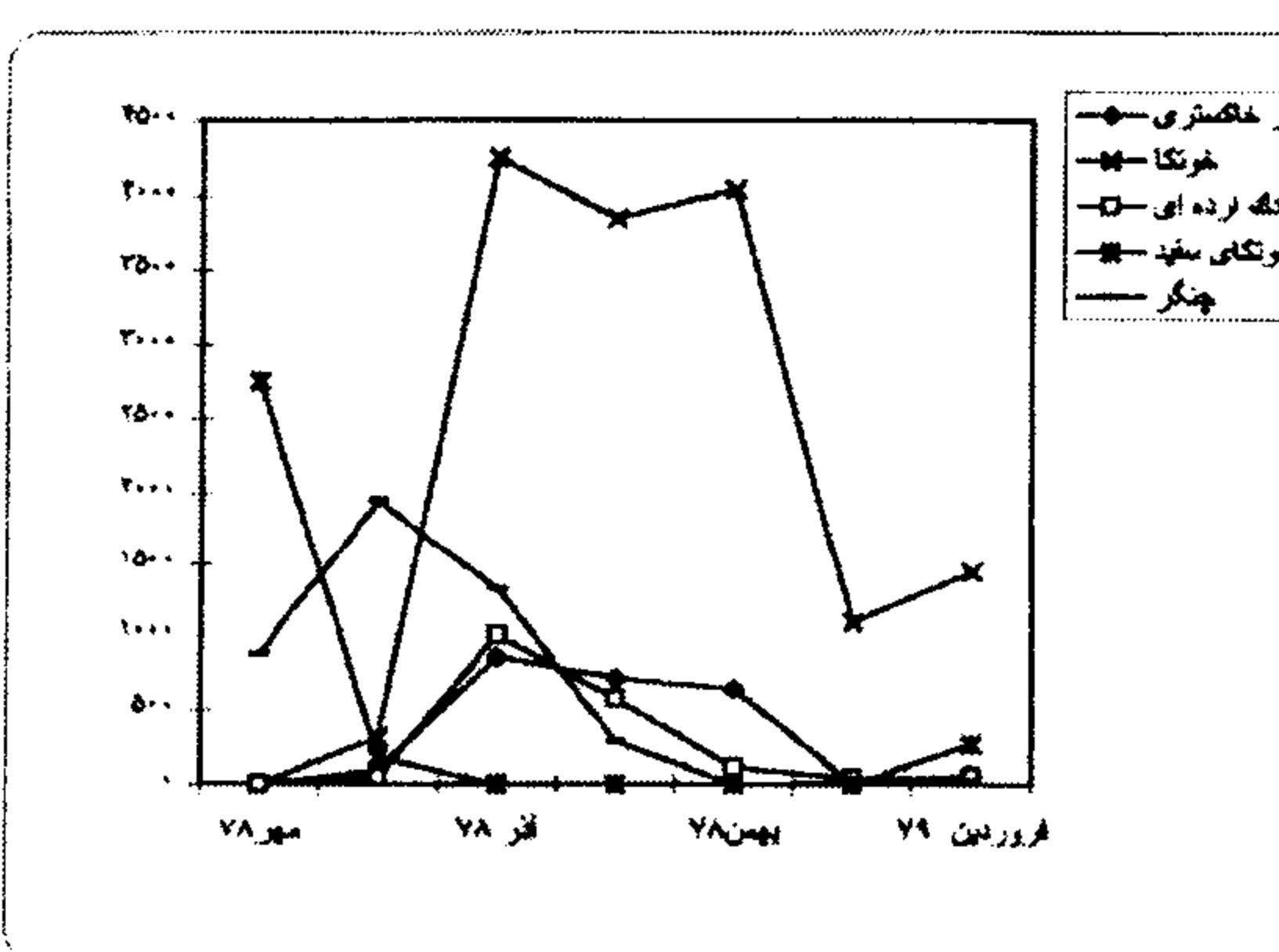
نمودار شماره (۷): میانگین غنای گونه‌ای مارکالف و منهینیک در تالاب اسپند از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

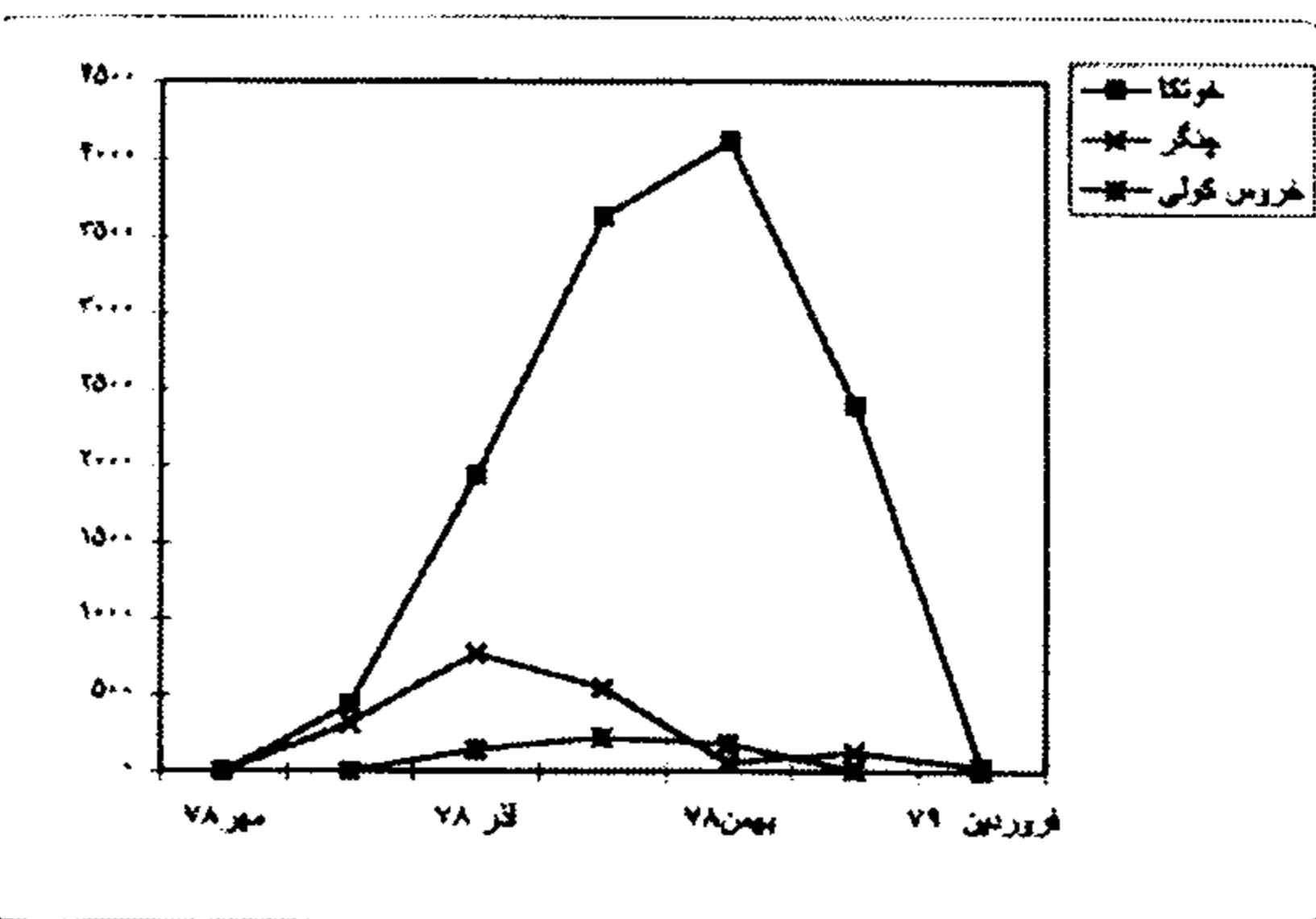
نمودار شماره (۸): درصد فراوانی گونه‌های پرندگان آبزی و گنار آبزی در تالاب سلکه از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

نمودار شماره (۳): تغییرات ماهانه کل پرندگان آبزی کنار آبزی در تالابهای سلکه و اسپند از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

نمودار شماره (۴): زمان حضور بیشترین جمعیت ماهانه پنج گونه غالب در تالاب سلکه از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

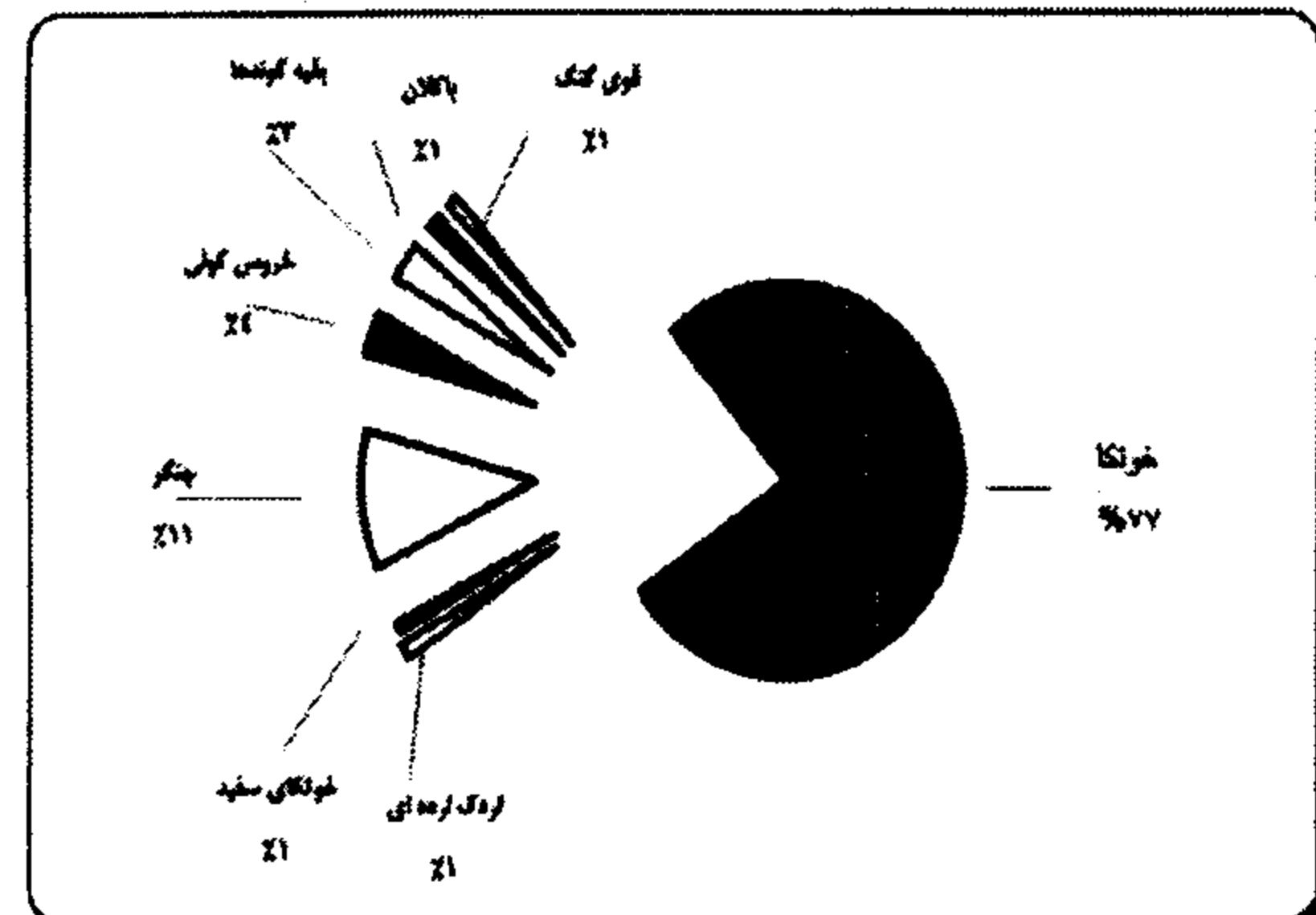

نمودار شماره (۵): زمان حضور بیشترین جمعیت ماهانه سه گونه غالب در تالاب اسپند از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

به عبارتی مهاجران زمستان گذران در آذرماه به یکباره، به صورت توده ای وارد منطقه شده و در اسفند ماه به یکباره از منطقه کوچ می کنند. این امر به دلیل وجود پوشش گیاهی انبوه در اطراف منطقه و جدا بودن آن از پهنه های آبی تالاب انزلی و سایر عوامل مؤثر محیطی می باشد (Owen, 1990)، ولی منطقه سلکه، با پوشش گیاهی کم در اطراف و پیوستگی با پهنه های آبی تالاب انزلی شرایط پذیرش مهاجران بهاره و پاییزه را دارا می باشد.

در تالاب سلکه در مهرماه، گونه خوتکای سفید *Anas querquedula* (به علت رفتار مهاجرتی پاییزه) (Torres, 1995)، در آبان ماه گونه چنگر معمولی *Fulica atra* (چون از مهاجران اولیه زمستان گذران منطقه می باشد) و در بقیه ماهها نیز گونه خوتکا *Anas crecca* می باشد) و در تمام ماهها گونه خوتکا گونه های غالب بودند (به این علت که خوتکا از مهاجران اصلی زمستان گذران هر دو تالاب بوده، وجود امنیت در هر دو زیستگاه سبب جذب آن می گردد). نتایج این بررسی نشان می دهد که بیشترین تعداد پرندگان آبزی در تالاب سلکه در آذرماه و در تالاب اسپند در دی ماه حضور دارند. منطقه سلکه به علت عوامل گوناگون محیطی، زیستگاه مناسبتری نسبت به تالاب اسپند، برای مهاجران زمستان گذران محسوب می شود. مقایسه نتایج حاصله از این بررسی در بین ماههای مشابه با نتایج حاصل از پروژه ۱ تالابهای کشور (این پروژه توسط سازمان محیط زیست در سال ۱۳۷۲-۱۳۷۳ انجام شده است) در منطقه سلکه، نشان می دهد، بیشترین تعداد گونه در آبان ماه و در پروژه ۱ تالابهای نیز در ماههای مهر و آبان بیان شده است (سازمان حفاظت محیط زیست ۱۳۷۳).

در این تحقیق روند تغییرات ماهانه شاخص غنای مارگالف با روند تغییرات ماهانه غنای منهینیک هماهنگ نبود (جداول ۳ و ۴). نتایج بررسی سالانه این دو شاخص در بین سالهای ۷۰-۶۷ در تالاب گمیشان نیز همین مطلب را بیان می کند (مهرجو، ۱۳۷۱).

نمودار شماره (۹): درصد فراوانی گونه های پرندگان آبزی و کنار آبزی در تالاب اسپند از مهر ماه ۱۳۷۸ تا فروردین ۱۳۷۹

بحث و نتیجه گیری

بررسی ماهانه جمعیت و تنوع گونه های پرندگان آبزی و کنار آبزی در دو منطقه نشان می دهد که تعداد گونه های پرندگان آبزی از تعداد گونه های پرندگان کنار آبزی بیشتر بود. علت آن مناسب بودن عمق آب، تغذیه از گیاهان توسط پرندگان آبزی در هر دو منطقه، عدم وجود زیستگاه مناسب برای تغذیه پرندگان کنار آبزی و عادات و رفتار تغذیه ای آنها در این مناطق می باشد (Elemburg et al, 1994). تعداد گونه و جمعیت پرندگان آبزی و کنارآبزی در تالاب سلکه نسبت به اسپند بیشتر بود. علت آن احتمالاً مساحت بیشتر، ساختار متفاوت بستر، تنوع بیشتر گیاهان آبزی و امنیت بیشتر این منطقه می باشد (Fox and Bell, 1994).

در تالاب سلکه بر خلاف تالاب اسپند، در ماههای آبان و اسفند، دو بار کاهش شدید در تعداد پرندگان آبزی و کنارآبزی مشاهده شد. این دو کاهش بیانگر آنند که مهاجران پاییزه در آبان ماه از منطقه سلکه عبور کرده ولی هنوز پرندگان مهاجر زمستان گذران کاملاً به این منطقه وارد نشده بودند. در اسفند ماه نیز جمعیت عمده مهاجران زمستان گذران منطقه را ترک کرده ولی جمعیت اصلی مهاجران بهاره به منطقه نرسیده بودند. عدم وجود دو بار کاهش در جمعیت یاد شده در اسپند به دلیل عدم حضور مهاجران عمده پاییزه و بهاره در این منطقه می باشد.

منابع مورد استفاده

- بیضاپور، داریوش. ۱۳۷۶. بررسی روند تغییرات اکوسیستمها با استفاده از شاخصهای تنوع زیستی، *فصلنامه محیط زیست* ۴: ۱۲-۱۷.
- بهروزی راد، بهروز. ۱۳۶۹. *فهرست پرندگان مناطق تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست*، سازمان حفاظت محیط زیست.
- دفتر حقوقی و امور مجلس سازمان حفاظت محیط زیست. ۱۳۷۶. *مجموعه قوانین و مقررات حفاظت محیط زیست*، سازمان حفاظت محیط زیست.
- سازمان حفاظت محیط زیست. ۱۳۷۳. *گزارش پژوهه ۱ تالابهای کشور، تالاب انزلی*.
- قنوعی رستگار، سعید. ۱۳۷۶. *شناسایی و بررسی پراکنش، تراکم و تنوع حیات وحش تالاب بین المللی امیرکلایه*. پایان نامه کارشناسی ارشد محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات.
- مشکانی، محمود. ۱۳۷۵. *شناسایی پرندگان تالاب هشیلان و بررسی ارتباط غنای گونه پرندگان (آبزی، کنارآبزی و خشکی زی) با بخش‌های مختلف تالاب هشیلان*. پایان نامه کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- مهرجو، علیرضا. ۱۳۷۱. *مطالعه تنوع، تراکم و پراکنش پرندگان مهاجر در تالاب گمیشان*. پایان نامه کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- Colwell, M. A. and Dodd, S. L. 1995. Waterbirds communities and habitat relationships in coastal pastures of northern California. *Conserv. Biol.* 9(4): 827-834.
- Elmberg, J. et al. 1994. Relationships between species number, lake size and resource diversity in assemblages of breeding waterfowl. *J. Biogeogr.* 21 (1): 75-84.

در یک نتیجه گیری کلی می‌توان گفت سلکه از نظر تعداد گونه، تعداد پرنده، غنای گونه‌ای منهینیک، تنوع گونه‌ای سیمپسون و شانون - وینر ویکنواختی سیمپسون و شانون - وینر دارای مقادیر بالا ولی زیستگاه اسپند تنها از نظر غنای گونه‌ای مارکالف و شاخص غالبیت سیمپسون دارای مقادیر بیشتری می‌باشد. با توجه به اینکه شاخصهای یکنواختی گونه‌ای نشانگر کیفیت خوب زیستگاه می‌باشد (Torres, 1995)، لذا تالاب سلکه برای پرندگان آبزی و کنارآبزی نسبت به اسپند شرایط مناسبتری دارد، که این امر در مدیریت آنها بایستی مورد توجه قرار گیرد.

پیشنهادها

- ۱- با توجه به نتایج به دست آمده از بررسی حاضر مشخص می‌شود که تالاب سلکه دارای شرایط زیستی مناسبتری نسبت به تالاب اسپند است، لذا پیشنهاد می‌شود سازمانهای دولتی و غیردولتی در حفاظت منطقه سلکه فعالیت بیشتری نمایند و شرایط زیستی کلاس اسپند را با ایجاد امنیت و فراهم آوری سایر نیازهای پرندگان آبزی و کنارآبزی بهبود بخشدند.
- ۲- بررسی در باره اثر پرندگان شکاری و سایر عوامل محیطی بر میزان تغییرات جمعیت پرندگان آبزی انجام شود.
- ۳- اثر روزهای شکار مجاز و شکار ممنوع بر جمعیت پرندگان آبزی در تالابهای حفاظت شده سلکه و اسپند بررسی شود.
- ۴- تالابهای یاد شده برای حفاظت پرندگان در فصول بهار و تابستان نیز بررسی شود.

یادداشتها

- ۱- کلاس در گویش مردم محلی منطقه، به پهنه‌های آبی گفته می‌شود که با نیزار احاطه شده باشند.

- Fox, A. D. and Bell, M. C. 1994. Breeding bird communities and environmental variable correlations of Scottish peatland wetlands. In Aquatic-Birds in the Trophic Web of Lakes. (ed) Kerekes, J. J. 297-307.
- Goutner, V. and Kazantzidis, S. 1989. Evaluation of the relative importance of the zoning of the Evros Delta wetland (Greece) for bird groups of special conservation interest. *Acta-Oecol. Appl.* 10(4): 365-378.
- Owen, M. 1990. Waterfowl Ecology. Chapman & Hall. New York.
- Torres, R. 1995. Waterfowl community structure of Laguna Santo Domingo (Cordoba) during annual cycle, *Rev. Asoc. Cienc. Nat. Litor. St. Tome.* 26(1): 33-40.

